

VISBY.

Ingen försäljning af Ronehamn—Hemse järnväg.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen på det bestämdaste mot projektet.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har — enligt hvad Göttingens hufvudstadskorrespondent inhämtas — afgifvit utlåtande till k. m. s. rörande framställningen från Ronehamn—Hemse järnvägsaktiebolag att få försälja järnvägen tillhörande skenor, syllar och rullande materiel.

Framställningen motiverades, som bekant, med att kristiden och en del andra omständigheter medfört sådana rubbslag i bolagets ekonomi att någon möjlighet icke fanns att kunna upphålla driften. Försöket att sälja järnvägen till köpare, som kunde upphålla driften, ha också strandat.

Ortsbefolkningen i Hemse biträdde framställningen under det att ortsbefolkningen i Eke och Rone socknar understödde af länsstyrelsen på det lifligaste afstyrkte bifall till densamma.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen framhåller nu i sitt utlåtande, att styrelsen väl kan förstå frestelsen att söka nitylja de för närvarande högt upprifva priserna för öfverbyggnadens och rullande materiels försäljning och därigenom förbättra bolagets ekonomiska ställning. Ett nedläggande af driften vid järnvägen skulle emellertid kunna medföra de mest svåra följder för den trafikerande allmänheten. Att Hemse sockenbor tillstyrkt bifall till ansökan gen torde sannolikt vara beroende på att dessa ha sin järnvägsstation i Hemse och således äro oberoende af järnvägen.

Förbättringen i järnvägens ekonomi åren 1913 och 1914, de sista åren före kriget, syntes ha alla utsikter att fortsätta, om ej kriget hade utbrutit.

Vidare framhålls att fråga torde vara om ej ytterligare taxeförhöjningar komma att medgifvas. Under alla förhållanden torde de beviljade taxeförhöjningarna hafva medfört ett ett annat bolag, som kan komma i fråga för järnvägens öfvertagande och driften upphållande, kan finna anledning erbjuda en så hög köpskilling för järnvägen, att densamma kan godtagas af bolaget.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen kan sålunda ej finna att ett nedläggande af driften på järnvägen kan vara önskvärdt, åtminstone ej förrän de under senare tiden medgifna taxeförhöjningarna gifvit ett resultat, som kan gifva stöd för en sådan framställning.

Slutligen framhåller styrelsen att den finner principiellt oriktig en åtgärd, som den här föreslagna att upprifva en järnväg, hvarigenom en hel ort och en utmärkt hamnplats skulle bli utan järnvägsförbindelse, som sedan sin tillkomst bidragit att höja fraktens jordvärde och ekonomiska förutsättningar och haft sitt inflytande på priserna vid köp och försäljning af jord och tomter m. m. i allmänhet.

På grund häraf berättar väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att k. m. s. måtte ställa den ifrågasatta framställningen.